Добродієві,

що надіслав газету й запропонував
надсилати її далі безкоштовно

Добродію, газету вашу
Всю прочитав я — і не зважу
Своєї радості. Для мене
Все в ній нове! Ви достеменне
Провідали, чого хотів я,
Бо мучився багато днів я
Жадобою узнать нарешті,
Що діється у Будапешті,
Про що в Парижі помишляють
І що голландці поробляють.
Як Йосип, віденський канчучник?
Чи в ніс йому маленький лучник
Ще не поцілив? Яничари
Не припинили з Руссю чвари?
Що поробляють нині данці?
Як Шведчина? Чи наостанці
Не родить другого вояки?
Кому скоряються поляки?
Де розбишаки прусські бродять?
Яких тепер пісень заводять
В Італії? А як швейцарці —
З ким миряться, а з ким у сварці?
А дома що? А хлопці наші
Якої завтра зварять каші?
Як наш король Георг? Чи спати
Йому дають його палати?
Чи смерть Вільяма не скосила?
Чи вже не в Чарлі-плута сила?
Якого Берк полює вовка?

Чи сниться Гастінгсу вірьовка?
Як зараз оплатки стягають?
Чи й... голі обкладають?
Що роблять герцоги, маркізи,
Повії, злодії, харцизи?
Що принц Уельський? Тільки й тями,
Що віятися з панночками?
Чи вже змінив на краще вдачу,
Забувши звичку жереб'ячу?
Для мене вісті ці — як манна.
Як я без них обходивсь! Пана
За це з подякою вітаю
І що одержав — повертаю.